

Svassuracebreve. Det er en ganske anden Sag, hvis den hele Stempletpapirsløvgivning i sin Tid skal omordnes; thi det kunde vistnok være hensigtsmæssigt, at Stempletpapirstarterne i mange Tilfælde bleve nedsatte, og at derimod adskillige Documenter, som nu skrives paa ustemplet Papir, bleve underkastede Stempelsafgiften, og i saa Fald skulde jeg ønske, at det Papir, som hører til 3die Klasse, og som nu i Almindelighed beregnes efter et Anslag af $\frac{5}{8}$ pro mille, vilde faae en Lempelse.

Jeg skal iøvrigt endnu bemærke, at jeg har Formodning om, at man i Hamborg bruger et Papir, der beregnes til $\frac{1}{2}$ pro mille, som jo er lidt mindre, men dog meget nærmer sig Papiret af 3die Klasse. Thi den af den meget ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Treschow) omtalte Resolution om Tilladelse til at oprette et Svassuracecompagnie i Altona bestemte Stempelsafgiften for dets Policer til $\frac{1}{2}$ pro mille med det Tillæg, at det i intet Tilfælde maatte være under 42 sk. Jeg troer ikke, at man vilde have bestemt en Taxt for Stempletpapir, der var høiere end den, der brugtes i Hamborg, thi det var netop et Hovedmotiv, hvorfor Altonaerne saa meget attraaede et saadant Compagnies Oprettelse i Altona, og hvorfor det ogsaa blev dem bevilget, at ellers maatte alle Assurancforretningerne gaae til Hamborg. Altonaerne kunde jo rigtignok ogsaa selv tegne Assurancer i Hamborg, men saa maatte de ogsaa have deres Contoirer der, og det, der skulde vindes ved at faae oprettet et Assuracecompagnie i Altona, var altsaa, at de da kunde drive Forretningerne umiddelbart i deres Hjem, og de Fordele, som kunde følge af at have deres Contoirer der. Jeg finder det derfor rimeligt, at Satsen ikke blev høiere end i Hamborg, da Diemedet ellers ikke vilde kunne være blevet opnaaet; men det forekommer mig imidlertid heller ikke, at $\frac{5}{8}$ pro mille vilde i sig selv være en saa overdreven høj Sats. Men efter Alt, hvad jeg har hørt, og eftersom Tidsforholdenes nuværende Beskaffenhed gjør, at alle Præmier blive meget mindre, end før, da der assureres for meget kortere Tid, kan jeg paa ingen Maade ønske, at der skulde gives en Lov af det nævnte Indhold. Det er derfor kun aldeles subsidiairt, nemlig hvis ikke den

ærede Viceformands Forslag kan komme i Betragtning, hvad jo ogsaa den meget ærede 2den Landstingsmand fra Kjøbenhavn (Treschow) hovedsagelig er enig i, at jeg troer, man dog hellere maatte vælge en Maalestof, der var mere principiel, der mere stemmede overens med Grundfætningerne i den gjældende Stempletpapirsløvgivning, end en saa vilkaarlig som den, der er nævnt i Lovudkastet. Dersom det var muligt at kunne indrette det saaledes, at man kun behøvede at tage det Papir, der svarede til den hele Sum, saa skulde jeg meget gjerne ønske det; men dette vilde maaffee give nogen Complicattion i Anvendelsen, hvorimod det forekommer mig, at, hvis der i sin Tid skal gives en ny Stempletpapirsløvgivning, saa vil man vel kunne finde paa at ordne det saaledes, at der kan tilveiebringes et billigt Forhold.

Finansministeren: Jeg troer ikke, at en saadan Ordning af Forholdene, som af den sidste ærede Taler er foreslaaet, vil vinde Bisfald; jeg troer navnlig, at man vil finde, at den vilde complicere Forretningerne for Assurandeurerne ikke ubetydeligt. Jeg skal imidlertid saameget snarere holde mig til den formelle Indvending, at dette Forslag er i den Grad nyt, at det ikke har kunnet være underkastet den Drostelse og Overveielse af Folk, der ere specielt sagkyndige i disse Anliggender, som Tilfældet er med de to andre Alternativer, som jeg virkelig troer ifølge Discussionernes Gang, at det, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, er det Samme, som ogsaa har været underkastet Regeringens Overveielse, hvilket jeg tillod mig at bemærke baade ved Sagens Forelæggelse og senere ved dens 1ste Behandling, nemlig, om det maatte være rigtigst at vedtage en saadan Taxt, som er erklæret at kunne bæres, eller om det maatte være det Rigtigste af Hensyn til Compagniet eller af andre Grunde, at holde fast ved den Compagniet engang tilskaaede Taxt og sætte de andre Assurancindretninger paa lige Fod med det. Det er altsaa mellem Udskastet, som det foreligger, og de to Vædringsforslag, som ere stillede under Nr. 1, at Sagen formeentlig vil komme til at dreie sig; men, da jeg ønsker, at det maa staae klart for Thingets Medlemmer, at der virkelig her kun er Spørgsmaal om, hvorvidt man af Hensyn til Com-